

Mand, Højres gamle Mand, anbefales i dette Øjeblik af den højtærede Justitsminister og hans Venner og hans Forning. Men den tidligere højtærede Formand for dette Ting, Repræsentanten for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), denne gamle Demokrat som i mange Aar har været med til at rejse Demokratiet, som har været med til at vriste København fra Højre, været med til at hjælpe Parlamentarismen til Sejr og hjælpe Venstre til Røret — han vrages og angribes paa det voldsomste. Det vil aabne Øjnene for mange omkring i Landet, hvad det er for noget, der kommer ud af denne Blanding af Reaktion og Demagogi, som Justitsministeren repræsenterer. For den højtærede Justitsminister er der ingen Principper, det skulde da være Principløshedens Princip, det skulde være det eneste Princip, han har Brug for. Han kan gøre dette, jeg her omtalte, han kan en Gang i Marts for to Aar siden agitere for Forholdstalsvalgmaaden og da han saa opdager, at et vist Parti, som han ikke tænkte sig skulde vinde Sejr, blev det sejrende, et Parti, som han ikke havde været med til at hjælpe frem, og da Telefonklokkerne Dagen efter uophørlig løde paa hans Kontor, idet der blev overbragt ham Lykønskninger i Anledning af Sejren, kastede han sig over i denne Retning. Men han tabte al Interesse for Forholdstalsvalgmaaden. Han var, som bekendt, med til at fremkalde en Adresse til sig selv og sin Regering om denne Sags Gennemførelse. Men da han ikke behøvede den, da det viste sig, at han alligevel kunde have Flertal, i alt Fald ved nogle Valg, saa lagde han denne Sag til Side. Han kender ikke Principper, det er ikke noget for ham. Han kender sine øjeblikkelige Interesser, sine personlige Interesser, sine Magtinteresser, Principper er en ukendt Ting for ham, hans eneste Princip er Principløsheden, det følger han systematisk uden Hensyn, og derfor er han stærk til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad og til en Tid: Befolkningens Øjne ville aabnes. Den Mand kan i disse Dage føre en rasende Kamp mod Arbejdernes Fællesbageri og Arbejdernes andre kooperative Foretagender, han, hvis Parti er kommet op ved Hjælp af Andelsforetagender ude paa Landet! Han maa lade en Mand, der tilfældigvis ved et tragikomisk Uheld er Medlem af Bestyrelsen for en Brugsforening, og som var opstillet paa hans Liste, falde, han, der ved Siden af sig i Ministeriet har en Mand, som har været juridisk Kon-

sulent for Forbrugsforeningerne i Danmark. En saadan Selvmodsigelse tør denne Minister gøre sig skyldig i. Principper kender han ikke.

Formanden: Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem at holde sig noget mere til Sagen.

Borgbjerg: Jeg skal da gøre det, jeg tror dog at have nogen Berettigelse til at omtale de personlige Motiver, som have ført til denne Lovs Gennemførelse og til at begrunde mit Haab om, at der om 6 Aar ikke vilde være et Flertal, som paa ny vilde vedtage den. Jeg har troet, at dette kunde berettig mig til at komme ind paa denne Karakteristik, men jeg skal selvfølgelig efterkomme den højtærede Formands Henstilling. Dog kunde jeg ønske at gøre opmærksom paa endnu en lille Ting for at vise den Selvmodsigelse, der er til Stede, og som jeg tror Befolkningen vil blive klar over, og som vil bevirke, at der vil komme et andet og bedre Flertal end det, som nu trumfer denne Lov igennem. En saadan Selvmodsigelse ligger ogsaa i, at der ved hans Side sidder en Landbrugsminister, som sætter sin Ære og Stolthed i at være Bonde, medens han angriber det københavnske Demokrati, fordi en Arbejder, eller fordi en Haandværker bliver Borgmester. En saa fortvivlet Selvmodsigelse kan en saadan Minister gøre sig skyldig i, det er en fuldstændig Principløshed. Han kan føre en hel Kamp paa, at vi ikke gennemføre Licitationsprincippet, men selv sætter han det til Side, naar det behager ham. . . . (*Formanden* ringer). . . . Jeg havde en hel Del mere paa Hjerte, men jeg bøjer mig for Formanden — skønt jeg ved utallige Eksempler langt flere end dem, jeg har fremdraget her, kunde vise det Principløshedens Princip, som karakteriserer denne Blanding af Reaktion og Demagogi, som den højtærede Justitsminister repræsenterer. Og skønt jeg kunde have Lyst til at gøre det, fordi det i saa høj en Grad netop karakteriserer Justitsministeren, skal jeg dog ikke give efter for Fristelsen dertil.

Justitsministeren, der nu gennemfører denne Pryglelov, og som skulde være Retens og Retfærdighedens Haandhæver her i Landet, og som skulde forstaa, at det var den moderne Retsplejes Principper, Opdragelsesprincippet, vi skulde komme ind paa, og som skulde kunne forstaa det produktive Arbejdes Betydning, han har